

211 funtov. Drug posestnik se je pri g. dr. Ipavecu zahvalil, da mu je ta pomagal do angleškega svinjskega plemena. Kajti poprej je imel po 40 do 60 fl. dobička od svinjerejstva, sedaj pa 160 fl. ki vse njegove dače dvakrat pokrijejo. Skušajo dr. Ipaveca naj tedaj služijo v opravičenje sestavkov o svinjerejstvu, katere bo „Slov. Gospodar“ to leto svojim bralcem podajal. Začel bo takoj prihodnjic.

Dobrovoljen nasvet čebelarjem. Po zimi izdelujejo kmetje razno orodje za prihodnjo spomlad in si tako mnogo penez prihranijo. Tako pletejo tudi čebelarji koše ali panje za svoje čebele. Vendar tukaj bi veliko boljše storili, ko bi se naši čebelarji hotli poprijeti izdelovanja premakljivih košev. Ako le ima jeden koš na izgled, lahko po njem vse druge sam naredi. Vsak zvedenec je že skušal, kako težavno je dva koša združiti; to se najlažji zgodi z premakljivimi panji. Tudi čebelarstvo je pozornosti vreden oddelek kmetijstva in donaja lepe dohodke brez velikega truda, da mnogo veselja in dela kratek čas. Posnemajmo, Slovenci, tukaj druge narode! Prusi na primer nimajo resja, ne sejejo ajde, pa vendar so jako izvrstni čebelarji. V Ljubljani izhaja list za čebelarje; zove se „Slovenska Čebela“ in prinaša razne skušnje in sploh mnogih za čebelarje potrebnih poročil. Društveniki tamošnjega čebelarskega društva dobivajo tudi razno čebelarsko orodje po — polovični ceni. Bodi oboje vsem prijateljem nježnih in marljivih čebelic priporočeno! Franc Pišek, kmet.

Vinorejsko društvo v Mariboru je 16. dec. imelo za jedno z društveniki štajerske kmetijske družbe vzajemen shod in je pri tej priliki sprejelo za naše vinorejstvo velevažen sklep, ki se od besede do besede glasi: osnovali bodo se vinski sejmovi — v Mariboru dva, prvi meseca novembra, drugi pred binkošti ali pred duhovim; vsak traja le jeden den, kolikor mogoče z malimi stroški in po blagu v steklenicah za pokušanje poslanem. Ta sklep je praktičen in bode veliko koristil, če se posreči vse djanski dognati tako, kakor je bilo v seji društva lepo sklenjeno. Bog daj srečo!

Licencije za spuščanje žrebecev se bodo kmetiskim in drugim posestnikom po posebni komisiji delivale v Mariboru 15. januarja, v Celju 16., v Mozirju 17. in v Cmureku 19. januarja vselej ob 10. dopoldne!

Sejmovi na Štajerskem. 8. januarja v Šmarji; 11. jan. v Planini; 14. jan. pri sv. Filipu v Beračah.

Sejmovi na Koroškem. 8. jan. v Strassburgu; 13. jan. v Gmünd-u.

Dopisi.

Iz mariborske okolice. (Obešenec, kamška mrtvašnica). 22. decembra so našli na Šobru v kamški fari starega moža, ki je celo sam

v neki koči bival od smrti svoje žene, ki je pred 2 letoma umrla, obešenega in sicer klečečega; vrv je imel pod pazduho in črez ramo, ne okoli vrata, kakor se navadno ljudje obešajo. Obešenec Kašpar Garb, 76 let stari tkalec, bil je resnično pošten mož. Hodil je rad k službi božji in večkrat v letu k spovedi, kar je tudi storil nekaj dni pred svojo žalostno smrtjo. Najljubše delo mu je bilo sv. roženkranc moliti in vmes prepevati, če je tudi sam bil. Ko so dobri ljudje zapazili, da je mrtev, so našli na mizi denarno „toško“ brez denarja. V hlevu pa zastradano kravo, ki je še komaj dihala. Iz tega se sklepa, da je moral biti že kakih 5 dni mrtev. Nekteri mislijo na zločinstvo, drugi na nesrečo, gotovega se nič ne vé. Prinesejo ga v Kamco pa kam ž njim? Mrtvašnice še zdaj ni, v hišo ga noče nihče vzeti. Zanesejo ga zopet kot zmrznjenega v požarno „uto“, ki še je od „Gamserškandala“ ostala sred Kamce. Tamkaj ga je „komisija“ preiskavala, in celo stare ženke začno godrnjati zavoljo slabega duha, ki se je razširjal sredi prebivalcev. Komisar se začne hudovati ter pravi: „že dolgo je naloženo v Kamci mrtvašnico oskrbeti; to tirja celjska okrožna sodnija. Ako nje Kamčani ne oskrbijo, bo jo pa sodnija postavila z večjimi stroški.“ Gotovo je bilo pod Seidlom že 20 sej zavoljo mrtvašnice, a ta gospod se rajši živih loti, kakor mrtvih. V 21. seji se je zopet sklepalo, a kedaj se bo zidalo, nam ni znano. Pod tem zastopom že težko!?! Može zdaj je čas, da si izvolite moževe, kateri ne bodo samo čičali in „diktirali“! delali pa nič! Izgovarjajo se in pravijo: pokopališče bo predstavljeno, ker je zdajno premokro (bojijo se vode), zato nismo zidali mrtvašnice. Mrtvašnico pa že več let stavijo in pokopališče predstavljajo; pa vendar je še vse pri starem!

Iz Veržeja. (Šolstvo — nemškutarija.) Naša učilnica nam ne zadostuje več pri velikih potrebah sedanjih dni in pa pri vedno rastočem številu otrok. Sosedni trg Ljutomer ima 7 učiteljskih, jako spretnih moči, a naš trg ima samo jednega učitelja. Tukaj bi trebalo 2 učiteljev in sicer pridnih, vrednih lepega imena. Upamo, da jih kedaj dobimo! — Naš trg v obče slovi kot vrlo naroden, kar je že večkrat svetu odločno pokazal. Tem bolj nezapopadljive so nekatere prikazni, ki se rodijo iz črne nemškutarije. Reč je namreč ta. Nove volitve za občinski zastop so pri nas dokončane. Izvoljeni so z nekaterimi spremembami tudi stari odborniki; vendar se že zdaj sluti, da pride županstvo v druge roke, ker je močno želeto, da ne dobimo še več častnih srenjčanov ali „ehrenpurgerjev“ iz nemčurske zmesi v Ljutomeru. Dosedanji naši srenjski očetje so namreč precej marljivo našemu narodnemu in čisto slovenskemu trgu volili in navešali takih nemčurskih „ehrenpurgerjev“. Kaki hasek bo trg iz tega imel, to nam drugim tržanom nikakor ni razvidno, pač pa mislimo, da se z tako nemškutarijo smešimo in v ne-

časť spravljamo — pred vsem poštenim slovenskim svetom! V eni zadnjih sej je stari občinski zastop še celó voditelja in glavača ljutomerskih nemčurjev, kakor se govori, sprejel za veržejskega „ehren-purgerja“, menda zbog tega, ker jim je ta obljubil sam na svoje stroške si napraviti lepo častno diplomu, katero jim potem pošlje samo na podpis! Nekateri Veržejci imajo pre že meganjeno, mu potem diplomu slovesno izročiti. Dopisnik bo o nemčurske „ceremoniji“, če se bo res vršila, poročal, kakor si bodo zaslužili.

Iz Slov. Bistrice. (Narodni napredek). Letina je pri nas bila lani sploh taka, kakor drugod — slaba. Bog daj, da bi bila letos boljša. Slabej letini enako slabo se pa godi tudi našim nemčurjem, ki so naduti frajmavrskega neverstva in turškega bratoljubja. Več njihovih silnejših kričočev je klaverno omolknilo; suša v mošnji jim je tudi jezike poparila; nekateri so celó pobrali šila in kopita ter iz našega okraja odšli drugam iskat — nemčurske krive sreče. Zato je bilo pritiskanje na slovenske volilne može pri lanski volitvi veliko slabejše, kakor prejšnja leta; volitev narodnjaka dr. Radaja jih je še bolj potrla, in do večje veljavnosti nemškutarjem tudi velika kréma ali „hotel“ ne bode pomagal, kojega misli „silni“ Sorschagg staviti pri železniški postaji: Windisch-Feistritz. Nemirnim rovarjem nasproti pa dokaj pridnih mož dela za gmotni, duševni in sploh narodni napredek našega okraja. Tako smo dobili posebno železniško postajo, do katere se je z pomočjo vsega okraja iz mesta potegnula ravna, široka in lepa cesta, koja so z divjimi kostanji in jabelčnimi drevesi po strani zasadili. Pred nekoliko leti so na južni strani mesta kupili zemljišče za kosarne in za vodišče in sedaj nameravajo oboje še povečati, da bo za več vojakov prostora; vojaki pa puščajo veliko denarjev pri nas. Omenim še „klostersko“ cerkvo v mestu, ki je dobila lepo vbrane nove zvonove, čedne podobe in je sploh vsa okusno olupšana. Gledé narodne zavesti pa nas veseli najbolj to, da „Slov. Gospodar“ v vedno večjem številu k nam prihaja in čedalje več prijateljev dobiva. Želimo, da učaka še mnogih desetletnic in med slovensko ljudstvo zahaja temu v časi in večni prid!

Od Malenedelje. (Popravek). V 51. številu lanskega „Slov. Gospodarja“ piše nekdo od Malenedelje, da sta tukaj prosila dva č. o. kapucina iz Varaždina in pobirala milodarov in da sem jaz kot malenedeljski župan nju zarad tega pri c. k. sodnji v Ljutomeru zatožil in po 2 žandarjema prijeli in odgnati dal; sploh pa je dopisnik na mene hud, kakor da bi jaz res bil najhujši liberaluh. Toda reč je drugačijša: 12. dec. prideta imenovana 2 kapucina v moj hram; mene ni bilo doma; moji domači so nju prijazno sprejeli in radi dovolili, da sta svoje žaklje ondi shranila; potem sta v farovž odšla. Brž potem pridem jaz domu z 2 žandarjema. Nevedoč, kaj se je poprej zgo-

dilo, poprašam, če gvi so žaklji? Domači mi odgovorijo: gospodov kapucinov. Žandarja zraven stoječa slišita odgovor in hočeta takoj vedeti, ali imata kapucina potrebno dovoljenje za beračenje? Vsled tega bil sem nekoliko osupnjen in sem se izgovarjal, da še imamo dnes važnejših reči opraviti in da naj kapucina pri miru pustita. Žandarja na to nista rekla nič, sta prenočila pri meni, toda drugo jutro sta nezmenivša se za moje prošnje, prijela kapucina in nju odgnala. Tako je bilo v istini, in je torej neresnično pa tudi nespametno, kar dopisnik poroča, kakor da bi jaz na noč 3 ure daleč bil letal k sodnji v Ljutomer in žandarja prignal. Do take bedastoče je dopisniku pomagala njegova, ali bržčas le tistega, ki za njim tiči, zvitega človeka strast in mnogoletno sovraštvo do mene. Zato ne odgovarjam več!

Juri Stranjšak, župan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Novih Uhacijevih kanonov se je med vojno razdelilo že 400. Svitli cesar so vsled tega svojo priznanje in zahvalo pismeno izrekli nadvojvodi Viljelmu in vojnemu ministru grofu Bylandt-u in drugim zaslužnim oficirjem podelili redove železne krone in križce Franc-Jozefovega reda. — Novincev za vojake se bo letos izbralo 54.541 mož. — 28. dec. je bil na Dunaju velik shod ministrov pri cesarju, kder so sklenili vso vojno na noge postaviti, če bi Rusi zasedli Beligrad, na tihem se delajo priprave za ta slučaj. — Na Tirolskem so več italijanskih rogoviležev prijeli, obsodili in zaprli. — Dunajska zbornica za kupčijo in obrt je ministrom poslala prošnjo, da se naj colnina na tuje blago pozviša, sicer pridemo vsi na nič, ker preveč denarja iz cesarstva odhaja. Taka pamet bi imela liberalne gospode že davno srečati in ne bilo bi pri nas tako hudo za denarje in zaslužek. — Istrijsko železnico je pri Raketovicah močen plaz za 14 dni pretrgal. — Državni zbor je dovolil za reguliranje Mure 30.600 fl. Save 5200 fl. in Savinje 4000 fl. potem za vsenčilišče v Gradcu 265.000 fl. in za tamošnjo tehniško šolo 93.000 fl. za štajerske gimnazije in realke 147.900 fl. za cink-fabrizo v Celju 184.000 fl., za graško-ogersko železnico 330.000 fl. za Rudolfovo železnico na Koroškem pa 5.100.000 fl. v srebru. — Magjari srdito psujejo na Ruse in bi radi celo Avstrijo zavoljo Turkov, magjarskih bratov, potegnoli v boj zoper Rusijo; te dni so znanega prekucnha Košuta, ki se od l. 1849 sem poteplje na Italijanskem, izvolili v Čegledu za poslanca; radi bi ga imeli še za ministra. — Sava se je niz Zagreba razlila in vso dolgo planjavo poplavela; škoda bo zopet kakor lani neizmerna. Beguncev iz Turškega je blizu 100.000 duš; vlada je potrošila že 1 milijon goldinarjev revam v podporo; to bi nam imel Turk kedaj vrniti.